

OPONENTSKÝ POSUDEK MAGISTERSKÉHO ABSOLVENTSKÉHO
KONCERTU A MAGISTERSKÉ PÍSEMNÉ PRÁCE
BcA. ALENY GREŠLOVÉ

Dne 6. března 2017 vystoupila v Sále Martinů Lichtenštejnského paláce na svém absolventském magisterském koncertě posluchačka Alena Grešlová. Tato mladá pianistka studovala na naší fakultě ve třídě Martina Kasíka. Shodou okolností jsem měl možnost sledovat umělecký vývoj této studentky již od dětských let. Již tehdy projevovala na svůj věk velkou muzikalitu, nesmírně emotivní přístup k hraným skladbám a schopnost vtáhnout posluchače do děje. Během studia na hudební fakultě AMU umocnila tyto přednosti jistou kultivací své emocionality, velkým vývojem pianistických schopností a potřebným dirigentským nadhledem nad interpretovaným dílem.

BcA. Alena Grešlová je dnes velmi exponovanou pianistkou, pro své umělecké i lidské kvality vyhledávanou komorní partnerkou nejen u svých vrstevníků a tak její pracovní a umělecký záběr je nesmírně až úctyhodně široký. Dobrovolně korepetuje své kolegy instrumentalisty, jezdí s nimi po soutěžích, úspěšně koncertuje jako členka dnes již významného klavírního tria Kalliopé, s kterým paralelně studuje obor komorní hudba v magisterském studijním programu na Hudební a taneční fakultě AMU.

Ze zkušenosti dlouholetého pedagoga, ale i ze zkušenosti z vlastního uměleckého vývoje je mi známo, jaká nebezpečí hrozí mladému interpretovi při takto enormním pracovním nasazení, které vyžaduje vstřebat obrovské množství repertoaru za poměrně krátký čas, při ještě relativně malých pódiových zkušenostech. Byl jsem proto zvědav na výkon sólističina absolventského magisterského koncertu, který je přece jen z hlediska psychického něco výjimečného.

Předem musím říci, že koncert byl svou uměleckou kvalitou, dramaturgií i atmosférou zcela mimořádným zážitkem a utvrdil mě v názoru, že Alena Grešlová je ten typ, který je schopen neslevit z kvality i při mimořádném zatížení. Bachova Francouzská svita G dur na úvod koncertu byla sladkým bonbonkem, kouzelný zvuk klavíru se snoubil s dokonalou prací s časem, hudba dýchala a působila téměř nadčasově. Alena Grešlová se nevyhýbá ani interpretaci nových skladeb a ukazuje, jak může zdařilá interpretace dodat těmto skladbám na úspěšnosti u publika. Meditace a Toccata z dílny našeho pedagoga Lukáše Matouška působila v první části zvukově nesmírně barevně a v tokátě až ekvilibristicky dokonale.

Schumannovy Obrázky z Východu op. 66 pro čtyřruční klavír nepatří k předním autorovým dílům a vykřesat z nich více než jen několik hezkých melodií je úkol velmi obtížný. Na pomoc si sólistka vzala svého manžela – klavíristu a společnými silami zvládli dílo pozoruhodně. Avšak důvod, proč tato skladba zaznívá na pódiiích jen zřídka, je zřejmý a ani velká snaha mladého manželského páru na tom nemůže nic změnit. Možná by bylo lépe hrát jen 3 – 4 vybrané části a pokusit se o větší charakterové i zvukové kontrasty, větší přehlednost jednotlivých hlasů a tím udělat dílo posluchačsky přehlednější.

Druhá polovina koncertu pokračovala ve vysoko nasazené laťce a Mozart opět uchvátil krásným, čistým, brilantním zvukem i milou kantilénou ve volné větě. Temlovo dílo, které následovalo, není pianisticky tak vděčné jako kompozice Lukáše Matouška z první půlky večera, nicméně sólistka udělala pro vyznění maximum. Závěrečná skladba pro fagot a klavír francouzského pianisty a skladatele Rogera Boutryho, za přispění našeho vynikajícího fagotisty Jana Hudečka, působila jako svěží přídavek pro nadšené publikum.

Dojemný byl i skutečný přídavek – Nocturno v chopinovském stylu od pětaosmdesátiletého otce sólistky, dirigenta a skladatele Jaroslava Kohouta, který byl v sále přítomen a určitě byl dojat ze skvělého výkonu své dcery, kterou jako významná postava jihočeského hudebního života předurčil pro profesionální muzikantskou kariéru.

Písemnou diplomovou práci věnovala BcA. Alena Grešlová jedinému velkému romantickému koncertu pro klavír z pera českého autora – Dvořákovu Koncertu g moll op. 33. Toto nesmírně cenné dílo, díky pianisticky velmi obtížné až nevděčné sazbě, není na světových pódiiích tak frekventované, jako jeho mladší sourozenci – houslový koncert a moll a violoncellový h moll. Zajímavá práce seznamuje čtenáře s genezí vzniku koncertu, ve druhé kapitole autorka podrobně dílo rozebírá /rozsah práce neumožňuje používat velké množství notových příkladů, takže čtenář bez partitury je v textu ztracen/. Pro mne nejcenější část práce je třetí kapitola, která velmi objektivně a přehledně srovnává text originální Dvořákovy verze klavírního partu s populární revizí českého pianisty a pedagoga Viléma Kurze, který si dal za cíl zvukově a barevně obohatit původní part a přizpůsobit jej parametrům velkých světových romantických koncertů. Velmi si cením, jak Grešlová „vyhmátla“ klady i zápory této revize, aniž by zjevně jednu z verzí preferovala a nechává zcela na potencionálním interpretovi, kterou z verzí nebo třeba kombinaci obou si zvolí.

Poslední kapitolou práce jsou rozhovory s třemi českými pianisty, kteří mají tento koncert v repertoiru a hráli jej na různých domácích i zahraničních pódiiích. Všem třem klade autorka diplomové práce 12 identických otázek, týkajících se studia tohoto díla, úskalích při koncertním provedení, volbu verzí klavírního partu apod. Vzhledem k tomu, že všichni tři dotazovaní /Martin Kasík, Ivo Kahánek, Ivan Klánský/ mají k sobě velmi blízko, nejsou jejich odpovědi příliš odlišné. Na druhou stranu by bylo velmi obtížné v rámci této práce oslovit některé zahraniční pianisty, hrající Dvořákův koncert /napadá mě třeba Garrick Ohlsson/ a bohužel nad síly pozemské bytosti oslovit dva největší interprety tohoto díla – Rudolfa Firkušného či Svjatoslava Richtera.

Každopádně práce je zajímavá, stylisticky i jazykově kvalitní a až na drobné překlepy, které jistě nebude problém odstranit, přínosná pro všechny, kteří se tímto nevšedním dílem budou zabývat, ať už jako interpreti či posluchači.

Mladé pianistce i jejímu pedagogovi blahopřeji, **koncert hodnotím známkou A, písemnou práci doporučuji k přijetí a hodnotím rovněž známkou A.**

prof. Ivan Klánský